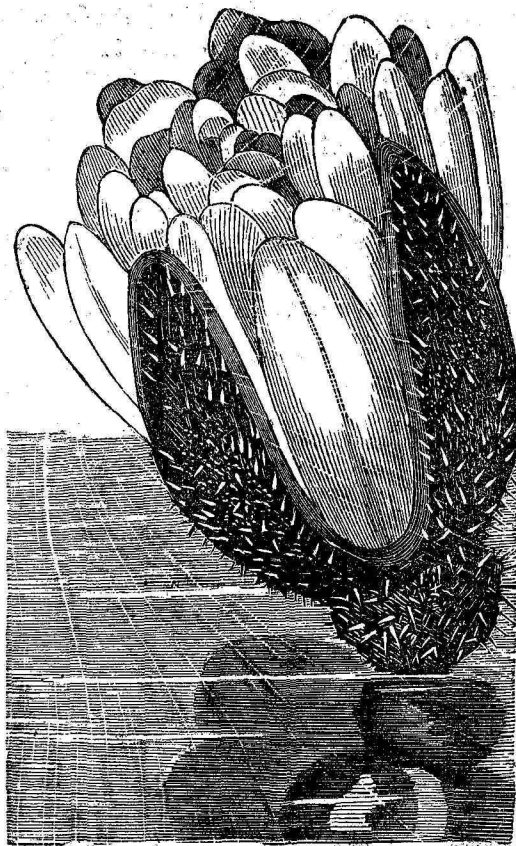

τατον καὶ ἡ φωνή του τόσο γλυκεῖα, ὥστε δικαίως κατατάσσεται μεταξὺ τῶν μᾶλλον ψιδικῶν πτηνῶν. Συχνότατα τρέφουσιν αὐτὴν ἐντὸς ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κλωδίου μετὰ τῶν ἀκανθίδων (καναρίων,) τὰ ὅποια ἔχει τὴν κακεντρέχειαν νὰ πειράζῃ. Τρέφεται μὲ κανναβίδα (κανναδόσπορον) καὶ χόρτα χνοώδη· πρὸ πάντων δ' εὐχαριστεῖται νὰ ξεφλουδίξῃ τοὺς κόκκους τῶν σκολύμων· κατασκευάζει τὴν φωλεάν του ἐντὸς τῶν φυτειῶν, ἐκ βρύων, λειχηνῶν καὶ ξηρῶν χόρτων· ἡ θήλεια τίκει δις τοῦ ἔτους· μολονότι δὲ ἡ ποικιλίς εἶναι κόρυφη καὶ μικρόνους, μολογτοῦτο τιθασσευομένη μανθάνει νὰ ᾄδῃ, πολλάκις δὲ καὶ νὰ ὀμιλῇ· ἡ κεφαλὴ αὐτῆς, εἶναι ὠραίου, ἐρυθροῦ χρώματος, καὶ ἐπὶ τῶν πτερυγίων της ὑπάρχει πλάς τις κιτρίνη.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ

(Victoria Regia.)

Ὅλῳι τοῦ ἀναγνωστῶν μας βέβαια γνωρίζουν τὴν ὑπαρξίν τοῦτου τοῦ περιέργου καὶ μεγαλ-πρεποῦς ἐνταύτῳ ἄνθους, τοῦ ὁποίου τὴν εἰκονογραφίαν καταχωρίζομεν ἄνωθι.

Τὸ φυτὸν τῆτο ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ 1837 ὑπὸ τῆς οἰρ R. Schombergk εἰς τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Berbice τῆς Βρετανικῆς Γεϊάνης καὶ μεταφερθὲν εἰς Ἀγγλίαν ἐπωνομάσθη, χάριν τῆς βασιλίσσης, «Ἡ βασίλισσα Βικτώρια.» Ἡ διάμετρος τοῦ ἄνθους εἶναι 14 δακτυλ. καὶ τὸ φύλλον του ἔχει μῆκος 5 πόδ. Βλαστάνει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος ὡς ἐπιπλέον σῶμα καὶ τὰ φύλλα του εἶναι ἐκ τῶν ποικιλωτέρων καὶ ζωηροτέρων χρωμάτων, τὰ ὅποια ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν φύσιν ἀπῆντησέ ποτε.

Τὸ τῆς εἰκονογραφίας εἶναι κατ' ἀντιγραφὴν ἀπὸ κηρίνου, τὸ ὅποιον ὑπῆρχεν εἰς τὴν κατὰ τὸ 1851 ἐν Λονδίῳ παγκόσμιον ἔκθεσιν, πεπλασμένον ἀπὸ τὴν περίφημον τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας κηροπλάστριαν κυρίαν Peachey.

Ὁ κακὸς ἄνθρωπος πολλάκις παιδιόθεν φαίνεται
(ὅτι θὰ γείνη τοιοῦτος.)

Ὅταν βλέπωμεν παιδίον ἀνιλεῶς κυτοῦν ἢ ἵππον ἢ ὄνον, ἢ λιθοβολοῦν τοὺς σκύλους ἢ τὰς γάτας, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς ὅτι τὸ παιδίον ἐκεῖνο ἂν μεγαλώσῃ θὰ γείνη ὥς κακὸς ἄνθρωπος. Ὅταν ὁ Νέρων, ὁ σκληρὸς καὶ αἰμοβόρος αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, ἦτο μικρὸν παιδίον, λέγεται ὅτι ἦτο πολὺ σκληρὸς εἰς τοὺς σκύλους· καὶ ὅτι ἀφῆρει (ἔκοπτε) τὰ πτερὰ τῶν μυιῶν καὶ ἐθασάνιζεν αὐτὰς κατὰ διαφόρους τρόπους. Ἀφοῦ δὲ ὁ Νέρων ἐμεγάλωσε ἀράγε ἔγεινεν εὐσπλαγχνος; Ὅχι, βεβαίως ὄχι· ἐπειδὴ ἡ ἱστορία μᾶς λέγει ὅτι ἐφόνευσεν ἀνηλεῶς, καὶ ἔκαυσεν ἀσπλάγχνως, ὄχι μόνον πολλοὺς ἀγαθοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' ἐθανάτωσε καὶ τὸν φίλον καὶ διδάσκαλόν τε Σενέκαν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν μητέρα του Ἀгриππίνην.

Η ΤΩΝ ΧΡΗΜΑΤΩΝ ΥΠΟΛΗΨΙΣ.

Πόθεν καὶ διατί αἱ τόσαι ἀπάται καὶ αἱ τόσαι καταχρήσεις τῆς ἐμπιστοσύνης; Πρῶτον καὶ κύριον διότι ἡ πρὸς τὰ πλοῦτη ὑπόληψις εἶναι μεγάλη, ἀδιάφορον πόθεν καὶ πῶς τὰ πλοῦτη ταῦτα συνάγονται. Πολλοὶ νομίζουσιν ὅτι ἅμα κάμωσι χρήματα, ἀδιάφορον διὰ τίνος μέσου, θὰ ἀπολαύσωσι τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν πολλῶν· καὶ δυστυχῶς πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὕτως ἔχει. Συχνότατα βλέπομεν τὴν ἐνάρετον καὶ τιμίαν Πτωχίαν περιφρονουμένην, τὸν δὲ κεχρυσωμένον Δόλον ἐπισύροντα τὴν γενικὴν προσοχὴν, καὶ ὥς καὶ τὸ σέβας . . . Ὡς πρὸς ταῦτα ὅμως πιστεύομεν ὅτι ὁ λαὸς μας ἤρχισεν νὰ ἀλλάξῃ